

Di. 2. oibus nō sit equalis. Et scriptura clamat. Nō rapinā arbitratus est esse equalis deo. Logi ergo quiuis aduersari⁹ veritatis q̄ aliq̄ mō tenetur apostolica auctoritate: in qualibet: vel vna re equalem deo filiū cōfiteri. Eligat quā voluerit: hinc ei ostendet in oibus esse equalē: que de substantia eius dicuntur.

Pares in quacūq; virtute nō posse in ceteris esse dissimiles: ac si hec equalitas in animis reperit humanis. multo incompatibilis manere eam in incōmutabili eternaq; substantia qd̄ est de⁹ trinitas. **Capitulum. III.**

Item virtutes que sunt in animo humano: quibus alio atq; alio mō singule intelligentur: nullomō tñ sepantur ab inuicē: vt quicūq; fuerint equales. verbi gratia. in fortitudine equales sint. et prudentia et temperantia: et iusticia. Si em̄ dixeris equales esse istos fortitudine. fillū prestare prudentia. sequitur vt hui⁹ fortitudo min⁹ prudens. sit. ac per hoc nec fortitudine equales sūt. quādo illius fortitudo prudentior. Itq; ita de ceteris virtutib⁹ inuenies. si oēs eadē cōsideratione percurras. Non em̄ de viribus corpis agit. sed d̄ animi fortitudine. Quāto ḡ magis in illa incōmutabili eternaq; substantia incompatibiliter simpliciore q̄ est animus humanus. hec ita se habent. Humano quippe aīo nō hic ē esse qd̄ ē forte esse: aut prudentē: aut iustū: aut tparum. Pōt em̄ esse animus: et nullā istaz habere virtutē. Deo aut̄ hoc ē esse qd̄ est forte esse. aut iustum esse. aut sapientē esse: et si qd̄ de illa simplici multiplicitate vel multiplici simplicitate dixeris: q̄ substantia ei⁹ significet. Quobz̄ siue ita dicat̄ de⁹ de deo vt et singulis h̄ nomen cōueniat. nō tñ vt ambo fil⁹ duo dij. s̄ vn⁹ de⁹ sit. Ita em̄ sibi coherent quēadmodū et in distantib⁹ diuersisq; substantijs fieri apls testis ē. **Nā**

1. Cor. 2. et sol⁹ dñs spūs est. et sol⁹ hoīs spūs vtiq; spūs est: tñ si hereat dñō vn⁹ spūs est. quātō magis ibi vbi est oīno inseparabilis atq; eterna p̄nexe ne absurde dici videat̄ quasi fil⁹ amboz̄. cū d̄: filius dei: si id qd̄ dicitur de⁹. nō nisi de ambobus dicit̄ siml. siue quicqd̄ de deo dicit̄ qd̄ substantiā ei⁹ indicet: nō nisi de ambob⁹ siml dicitur. imo simul de ip̄a trinitate dicit̄. Siue ergo hoc. siue illud sit. qd̄ diligent⁹ discutentiū est. nūc vnde agitur satis est videre. nullo mō filium equalem esse patri. si in aliquo scilz̄ quod pertineat ad significandā eius substantiam in equalis inuenitur. sicut iam oñdimus Apl̄s autem dixit equalem. In omnib⁹ ḡ eq̄lis est patri filius. et est vnus eiusdemq; substantie.

De spiritu sancti vnitae cum patre et filio. **Capitulum. V.**

Uap: propter etiā spūs sanctus. in eadem vnitae substantie et equalitate cōsistit. Siue em̄ sit vnitae amboz̄. siue sanctitas. siue charitas. siue ideo vnitae qz̄ caritas. et ideo caritas qz̄ sanctitas. manifestum est qd̄ nō aliq̄s duoz̄ est q̄ vterq; cōiungitur. q̄ genitus a gignente diligat. generatorē qz̄ suū diligat. sintq; nō p̄cipitatione: s̄ cēntia sua. neq; dono superioris alicui⁹. sed suo pp̄rio seruantes vnitae spūs in vinculo pacis. **Qd̄** imitari p̄ gratiā. et ad deū. et ad nos iubemur. **In** quib⁹ duob⁹ p̄ceptis. rota lex pendet et p̄phete. Ita sunt illa tria. deus vn⁹. sol⁹. magn⁹ sapiens. sanctus. beat⁹. Nos aut̄ ex ip̄o. et per ip̄m. et in ip̄o beati. qz̄ ip̄ius munere inter nos vnū. cū illo aut̄ vnus spiritus. qz̄ agglutināt aīa n̄ra post eū. **Et** nobis herere deo bonū est qz̄ perdet oēm qui fornicat̄ ab eo. Spiritus ḡ sanctus cōmune aliquid est patris et filij. qd̄ qd̄ illud est. **Et** ip̄a cōmuniō. cōsubstantialis et cōeterna. **Que** si amicitia puenienter dici pōt. dicat̄ sed aptius d̄: caritas. **Et** hec qz̄ substantia. qz̄ deus substantia. et deus caritas. sicut scriptū est. Sicut aut̄ substantia sit cū patre et filio. ita sit magna. et simul bona. et sit sancta. et quicquid aliud ad se dicit̄. qm̄ non aliud est deo esse. et aliud esse magnū vel bonū esse. et cetera. sicut supra oñdimus. Si em̄ minus magna est ibi caritas q̄ sapientia. minus q̄ est diligēt̄ sapientia. **Equalis** est igitur sapientia. vt quanta est sapientia tñ diligatur. **Est** aut̄ sapientia equalis patri. sicut supra disputauimus. **Equalis** ē igitur etiā spūs sanctus. et si equalis. in oibus equalis. ppter sūmam simplicitatem que in illa substantia est. **Et** iō non ampli⁹ q̄ tria sūt vnus diligens eū qui de illo ē. et vnus diligēs eū de quo ē. et ip̄a dilectio. **Que** si nihil ē. quō deus dilectio ē. **Si** non est substantia. quoniā deus substantia est.

De natura corporea et creatura spūali. qz̄ simplices nō sint. qz̄ nec incōmutabiles. **Ca. VI.**

I aut̄ queritur. quō simplex et multiplex sit illa substantia. aīa aduertenda est primo creatura quare sit multiplex. nullo aut̄ modo vere simplex. **Et** prius corpus vniuersum vtiq; partibus constat. ita vt sit ibi alia ps maior. alia minor. et mai⁹ sit vniuersū q̄ ps quibet aut q̄ talibet. **Nā** et celū et terra partes sūt vniūse mūdane mol⁹ s̄ et sola fra. et solū celū innumerabilib⁹ ptib⁹ p̄stat. et i fcia sui pte minor ē q̄ i cetera et i dimidia minor q̄ tota et totū mūdi corp⁹ qd̄ duabus p̄terūq; p̄ribus

Ephe. 4

P̄. 72
Ibidem.

Iob. 4

Ibi suū.

Liber

appellari solet: id est celū et terra: utiq; maius ē q̄ solū celū aut sola terra. Et in vno q̄q; corpore aliud est magnitudo: aliud color: aliud figura. **P**ōt em̄ et diminuta magnitudine manere idē color et eadē figura: et colore mutato manere eadē figura et eadē magnitudo: et figura eadem non manente: tam magnū eē et eodē mō coloratū. Et quecūq; alia simul dicuntur de corpore: possunt et simul et plura sine ceteris cōmutari. **P**er hoc multiplex esse cōvincit natura corporis: simplex aut nullo modo. **C**reatura quoq; spiritalis sicut est anima: est quidē in corporis comparatione simplicior: sine cōparatione autem corporis multiplex est: etiāz ipa non simplex. **N**am ideo simplicior est corpore: quia non mole diffunditur per spacium loci: sed in vno quoq; corpore: et in vno toto tota est: et in qualibet parte eius tota est. **E**t idō cum sit aliquid in quibus exiguam particulam corporis quod sentiat anima: quibus non fiat ī toto corpore: illa tamen tota sentit: quia tota non latet. **S**ed tamen etiā in anima cum aliud sit artificiosum esse: aliud inerte: aliud actum: aliud memorem: aliud cupiditas: aliud timor: aliud leticia: aliud tristitia: possint q̄ et alia sine alijs: et alia magis: alia minus innumerabilia et innumerabiliter in anime natura inueniri: manifestū est non simplicē: sed multiplicē esse naturam. **N**ihil em̄ simplex mutabile est: oīs autem creatura mutabilis.

De simplici et incōmutabili essentia dei quibus multipliciter scdm substantiam nominatur.

Capitulum VII.

Quis vero multipliciter quidem dicitur magnus: bonus: sapiens: beatus: verus: et quicquid aliud non indigne dici videtur. **S**ed eadem magnitudo eius ē: que sapientia: **N**on enim mole magnus est: s̄ virtute. **E**t eadem bonitas que sapientia et magnitudo: et eadem veritas que illa omnia. **E**t nō ē ibi aliō beatū esse: et aliud magnum: aut sapientem: aut verum: aut bonū esse: aut omnino ipm̄ esse. **N**ec quoniam trinitas est: ideo triplex purandus est. **A**liquin minor erit pater solus: aut filius solus: q̄ simul pater et filius. **Q**uā non inueniatur quomodo dici possit: aut pater solus aut filius solus: cum semper atq; inseparabiliter et ille cum filio sit: et ille cum patre: non vt ambo sint pater: aut ambo filii: sed qz semper inuicē: neuter solus. **Q**uia x̄o dicim̄ et deū solū ipam trinitatē: quibus semper sit cū spiritib⁹ et aiabus sanctis: s̄ solū dicimus q̄ de⁹ est: qz nō et illi cū illo deus sunt: ita soluz p̄m dicimus p̄m: nō qz sepatur a filio: s̄ qz

non simul ambo pater sunt

Trinitatē deitatis nullo mō triplicē esse dicendā: qz nec tria ibi pl⁹ sūt q̄ vnū: nec vnum minus q̄ tria.

Capitulum VIII.

Um itaq; tantus est solus pater: vel solius filius: vel solus spūsanct⁹: q̄n tus est fil⁹ p̄ et filius et spūsanct⁹: nullo mō triplex dicēdus est. **C**orpora quippe ad unctiōe sua crescunt. **Q**uis em̄ qui adheret vxori sue: vnū corpus fit: maius tñ corpus fit: q̄ si sol⁹ viri eēt: aut sol⁹ vxoris. **I**n reb⁹ aut spiritalibus cū minor maiori adherescit: sicut creatura creatori: illa fit maior q̄ erat: nō ille. **I**n his em̄ q̄ nō mole magna sunt: hoc ē mai⁹ esse qd̄ est meli⁹ eē. **M**elior aut fit spūs alicui⁹ creature: cū adheret creatori: q̄ si non adheret: et idō etiā maior qz melior. **Q**ui ḡ adheret dño: vnus spūs est: sed tñ dñs nō idō fit maior: quibus fiat ille qui adheret dño. **I**n ipō igit̄ deo cū adheret equali patri filii equalis: aut spūsanct⁹ patri et filio equalis: nō fit maior: de⁹ q̄ singuli eoz: qz non est quo crescat illa pfectio. **P**erfectus aut̄ siue p̄: siue filii: siue spūsanctus: et pfectus deus: p̄ et filius et spūsanctus et ideo trinitas potius q̄ triplex.

De solo vero deo patre et filio et spiritu sancto.

Capitulum IX.

Quoniam ostendimus quō possit dici solus p̄: qz non nisi ip̄e ibi p̄ consideranda est illa sententia q̄ dicitur: deū v̄z solum non esse patre solū: sed p̄m et filium et spiritum sanctum. **S**i quis em̄ interroget: p̄ solus vtrum sit deus: quomodo respondetur nō esse nisi forte ita dicamus eē quidē patrem deum: sed non esse solum deū: esse aut̄ solum deum: p̄m et filium et spiritum sanctum. **S**ed quid agimus d̄ illo testimonio dñi. **N**isi em̄ dicebat: et p̄m nominauerat ad quē loquebatur: cū ait: **N**ec est vita eterna: vt cognoscant te vnū verū deū. **Q**uidē arriani sic solent accipere: quasi nō sit filii⁹ verus de⁹. **Q**uibus exclusis: videndū est an intelligere cogamur: cū dicitur est p̄. **E**t cognoscant te vnū v̄z deū: tanq̄ hoc insinuare voluerit: qz et solus p̄ deus verus est: ne non intelligemus deū: nisi ipa tria sūt p̄m et filium et spūsanctū. **N**ū ḡ ex dñi testimonio: et p̄m vnū verū deū dicim̄: et filium vnū v̄z deū: et spūsanctū vnū v̄z deū: et simul p̄m et filium et spiritum sanctū: id est siml̄ ipam trinitatē: non tres veros deos: sed vnū v̄z deū. **E**n qm̄ addidit: **E**t quem misisti iesum xp̄m: subaudiendum est vnum verum deum. **E**t ordo verborū est: vt te et quem misisti iesum xp̄m: cognoscant

Secū. 2.

1. Cor. 6.

Job. 4.

Ubi. 5.

Ubidem.